

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: Sz. a

Cím: Bpest lakásinsége

Forrás: Az Ujság

Bp.

(Hely)

1918 VIII/2

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Oszályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

"1918"

Személy

Budapest lakásinsége.

Östrom a Központi Lakáshivatalban. — Augusztus elsején nem volt egyetlen költözködés sem. — Budapesten egyetlen üres lakás sincs.)

— Saját tudósítónktól. —

Sokszor irtunk már a fővárosi lakásmizériáról, azokról az okokról, a melyek azt előidézték, pontról-pontra vettük a hibás intézkedéseket és rámutattunk mindazokra a módozatokra, a melyekkel a türhetlenné lett lakásinséget megoldani akarják. Azóta ismét elmúlt egy félév, hallottunk a miniszteri székből is hatalmas perspektivákat a lakáskérdés rendezéséről, ma azonban konstatálhattuk, hogy a sok tervzetből megvalósítva még semmi sincs és Budapesten ma üres lakást nem lehet találni. A lakáshiány ötletessé tette az embereket, vannak, a kik mást sem tesznek egész nap, mint lakásért lótnak-futnak, minden igyekeztük egy üres lakás kifürkészése és annak rekvirálása. Boldog jegyesek hétről-hétre halasztják esküvőjüket, mert nem tudnak otthont teremteni maguknak, mások törvényes válási ítélettel a kezükben ismét boldog egyetértésben élnek, mert a régi „jobbra te, balra én” elvét nem tudják a gyakorlatba átvinni. Az sem volt még Budapesten, hogy az anyakönyvi hivatalokba látogassanak el az emberek és érdeklődjenek a halálozások körülményei iránt. Keresztény emberek a Chevra Kadisánál, zsidóhitűek az Entreprise-nál tudakozódnak, vajjon meghalt-e valaki Budapesten, a ki után nem maradt családtag, a kinek lakása most már üresen maradt. Ezek a törzsvendégek, helyesebben törzslakáskeresők a még ki sem hült tetem fölött kapnak össze az árván maradt lakásért, még el sincs földelve a holttest, már rohannak ügyvédek terjedelmes előterjesztésekkel a lakáshivatalhoz és a legagyontámogatottabb indokolással akarják megszerezni az elhunyt la-

kasat. Ennek a rettenetes túlekedésnek pedig az eredménye: Budapesten ma nincs üres lakás. Csak ügyes ember kaphat ma lakást, — mondották nekünk a Lakáshivatalban — a ki nem szemfüles és nem lótnak-fut lakásért, az hajléktalan maradhat. A Lakáshivatal ma már nem lakásszerző szerv, hanem rekviráló hivatal, a mely a bejelentett lakások igénybevétele felett dönt.

Máskor zsirért sem ácsorogtak annyian, mint ma a Központi Lakáshivatal eskü-uti helyiségében. Ebben az üzletben perezig sem marad nyugton a kilines, katonatisztek, jól öltözött urak, elegáns hölgyek, szegény fejkendős asszonyok lakást könyörögnek. Nem elég nekik a szakszerű felvilágosítás, félórakig nem mozdulnak el a tisztviselők asztalától, sokszor idegesek is és nem akarnak beletörődni abba a stereotyp válaszba: *Nincs lakásunk, tessék rekvirálható lakást kinyomozni!*

Micsoda láрма és zsidongás színhelye a piaristák gimnáziumának ez a legforgalmasabb bolthelyisége. Minden hivatalszoba előtt harmincz-negyven ember, mindenkinek lakás kell, még akkor is, ha van történetesen lakása. És különösen azok részéről érvényesül nagy hadakozás, a kiket a háboru szeszélye gazdaggá tett. Ezek az emberek, a kik szoba-konyhás lakásokkal bírtak, most urasági lakásokat akarnak kibérelni, villákat vásárolnak, olyan lakbéréket hajlandók fizetni, hogy a hivatalban kell őket figyelmeztetni, hogy féktelen tobzódásukkal csak rontják az amugy is türhetetlen viszonyokat.

— Tessék kitekinteni a folyosóra — mondotta Szemethy Károly elnökhelyettes. — Már csupa ismerős arcz, minden nap ugyanazt a kérelmet terjesztik elő és mi naponta egyforma választ adunk nekik. Micsoda türelme van a közönségnek. Nem órákig ácsorog a hivatalban, hanem napokig tartja azt megszállva. Már ismerőse csaknem minden tisztviselő és hiába magyarázzuk, hogyan, miként kell lakásrekvirálást kérni, a közönség nem nyugszik bele, azt hiszi, hogy itt olyan hivatal van, a melynek könyveiben lakások vannak elraktározva. Egyetlen üres lakásról nem tudunk Budapesten. *Hatezeregyszáz lakás keresés van iktatva, ezek közül négyezernél jóval több a lakásrekvirálási kérelem. Elintéztünk a rekvirálások során 1500 lakást. Ezeket jogerős ítélettel rekviráltattuk. De hol van a többi négyezeröttszáz lakás kereső kérelme? És nem egyszoba-konyhás lakásokat kérnek tőlünk, hanem nagy, urasági lakásokat. Azok molesztálják leginkább a hivatalt, a kiknek van lakásuk, de kényelmesebb meg nagyobb lakásokat akarnak. Az ilyen kérelmeknek természetesen nem adunk helyet, de hová költöztessük az új házaspárokat, a vidékről idekerült állami tisztviselőket, a front-ról visszajött katonákat és tiszteket, a mikor nekünk egyetlen kibérelhető lakásról nincs tudomásunk.* A mikor pedig üzleti célokat szolgáló lakásokat akarunk rekvirálni, akkor felszólal a kereskedelmi és iparkamara, nagyon sűrűn maga a miniszter is, harcizolnunk kell bírósággal, közben pedig itt halomra gyülik az anyag, hiába vannak itt a legkipróbáltabb munkaerejű tisztviselők, délelőtt, délután, de még késő éjszaka is dolgoznak, már kötélből van az idegzetük is, nem vagyunk képesek lakásokat szerezni, a mint hogy ez már nem is a hivatal munkaköre, mert mi átszerveztünk lakásrekviráló hivatalt.

Intézkedtünk a helyiségek czélszerűbb besosztása iránt, kérelmeztünk új munkaerőket, mert nem tudjuk az óriási munkát elvégezni és hozzá még oly szűken vagyunk, hogy egyes